

ישיבת ועדת נגישות, אנשים עם מוגבלות וצרכים מיוחדים

16.9.2025

משתתפים

יהל בן נר - יו"ר הועדה
אורלי סוקולסקי לוריא - רכזת תרבות ונגישות מ.א. מגידו
אתי לוי - מ. מח' פרט אגף החינוך
אילן גריידי - מנהל מחלקת קידום ורישוי עסקים
דידי בן שלום - מנהלת מחלקת קהילה אגף התחדשות עירונית
דנה בן חיים צייזל - רכזת נגישות
נויה טנדליך - רכזת וותיקים
גלי לב חיימוב - דוברת העירייה, תושבת חברת הועדה
בני זיני - גזבר העירייה
סמדר דרימלר גורן - אלומה
יובל וגנר - יו"ר עמותת נגישות ישראל, תושב חבר וועדה
מיכל פוקס - תושבת חברת הועדה
שלומית עטיה - תושבת חברת הועדה
רועי אליהו - תושב חבר הועדה
אודי מוזס - תושב חברת הועדה
אנגילה קרת - תושבת חברת הועדה
מירב נאה טוריס - תושבת חברת הועדה
חגי אבימור - תושב חבר הועדה

משתתפים בזום

קרן גרינבלט סגמן - תושבת חברת הועדה
אילנה מושקין - תושבת חברת הועדה
תמר ברויד - יועצת נגישות
מיקי אדר - תושבת

פתיחה

יהל בן נר - אני מתכבדת לפתוח את הישיבה השביעית של וועדת נגישות, א.נשים עם מוגבלות וצרכים מיוחדים.

התחדשות עירונית בדרך רמתיים

דידי בן שלום - אנחנו בקמפיין מאוד משמעותי לגבי התחדשות עירונית בדרך רמתיים. יש מסמך מדיניות שנכתב במנהל הדסה שאמור להנחות את ההתחדשות העירונית לשנים שיבואו ולתת מסגרת של עקרונות לפרויקטים חדשים שייכנסו לתוך העיר. מה שאנחנו עושים בשלב הזה זה לצאת לציבור ולקבל הערות.

שמתי לכם פה על השולחן את חוברת ההסברה שהיא בעצם תמצית מונגשת לציבור של מסמך המדיניות. כמו כן, יש את המסמך המלא באתר של העירייה. יש בחוברת ברקוד ששולח לשאלון שאפשר למלא אותו. אתמול היה לנו פה מפגש שולחנות עגולים ועסקנו גם בנושא הנגישות ויהל הייתה איתנו ומתוך זה עלתה המחשבה שזה נושא שאנחנו רוצים להעמיק בו יותר. לקבל יותר אינפוטטים גם בהקשר של תכנון המרחב הציבורי, גם בהקשר של תנועה וניידות, גם בהקשר של עסקים וגם בהקשר של אירועי תרבות.

בעצם כל מי שנמצא פה מסביב לשולחן זה מאוד מאוד רלוונטי אליו. מה שרציתי להציע זה בעצם שנזמן מפגש ייעודי ליושבות ויושבים סביב השולחן הזה ואולי אם יש עוד אנשים שאתם חושבים שצריך להזמין אותם ונציג לכם יותר לעומק את המדיניות ונשמע את הערות הציבור.

יהל בן נר - אני מציעה לעשות מפגש מצומצם בנושא הזה. ליובל וגנר בוודאי יהיו הערות בונות וחכמות.

אנג'לה קרת - מתייחסת לעצים שיש להם שורשים שצומחים לרוחב ועצים שהשורשים שלהם צומחים כלפי מטה וזה פקטור מבחינת נגישות וניידות.

דידי בן שלום - אלה בדיוק ההערות שאנחנו רוצות לקבל בשיתוף ציבור.

פסטיבל "מגדה" – איך להפיק ארוע שנותן מקום לכולם וכולן

אורלי סוקולסקי לוריא - אני רוצה להגיד היי לכולם. יש לי הפרעת קשב שזה אומר שאני לא יכולה שמדברים יחד איתי וגם אני צריכה שתישארו איתי בקשר עין.

שמי אורלי סוקולסקי לוריא ואני רכזת תרבות ונגישות של מועצה אזורית מגידו. תחום הנגישות הוא חלק מה DNA-שלי. אני גדלתי בבית לאבא פוסט טראומטי, ניצול אולימפיאדת מינכן. נולדתי תשעה חודשים אחרי האסון. אם הוא לא היה ניצל, אני לא הייתי עומדת היום בפניכם. אחי סבל מנכות בניידות כל הילדות שלו. אחד משלושת ילדיי מתמודד עם קושי בניידות ומאובחן על הרצף.

יש לי שלושה חיילים בבית, הבכור התנדב לצבא ליחידה מסווגת ומתנהל באופן עצמאי. הבן האמצעי שלי השתחרר מהשירות ומיד המשיך למילואים והבת שלי נמצאת בטירונות. אני הגעתי למועצה לפני שש שנים. התמודדתי על מכרז של רכזת תרבות. אני מגיעה מעולמות התוכן, בעברי הייתי תחקירנית בעיקר של סרטי דוקו אבל לא רק. התמודדתי על המכרז הזה. אני גרה ביוקנעם שהיא סמוכה למועצה האזורית מגידו.

כצורכת תרבות אהבתי מוזיקה והייתי הולכת לפסטיבל יערות מנשה שהוא בעצם אירוע הדגל המועצתי התרבותי שמזוהה עם המועצה. הפסטיבל החל לפני כ-17 שנה הקהילה עצמה שתקיים כל השנים ביערות עצמן.

אני הגעתי למועצה ואז פרצה הקורונה ובעצם הייתה הבנה שאי אפשר יותר לקיים את הפסטיבל ביערות. מתוך רצון עז להמשיך במסורת הוחלט להעתיק את הפסטיבל מהיער אל השדה הפתוח.

מה שאתם רואים כאן בשקף בעצם זה מתחם הפסטיבל, אותו שדה מדובר, שדה חיטה ואחרי חריש אנחנו מנגישים אותו. אמרתי להם במועצה: "אם אנחנו הולכים להעתיק את הפסטיבל מהיערות אל השדה אנחנו הולכים להנגיש אותו". במועצה אמרו לי: "מה זאת אומרת להנגיש? איך אפשר להנגיש שדה?"

הוצאתי את המסר הזה החוצה בלי כל כך להבין בעצם מה אני אומרת כי מי שיודע

עלויות של הנגשה של שביל הנגשה זה מאוד מאוד יקר. ואז עשיתי בעצם סקר שווקים והלכתי לקבל כל מיני הצעות מחיר מכל מיני חברות שבעצם עושות הנגשה במקומות כאלה. קיבלנו הצעות מחיר שנעו בין 50 ל 60 אלף ₪. ואני לא צריכה לומר לכם שהעלויות לא ריאליות. הבנתי שצריך לעשות חישוב מסלול מחדש.

ואז באחד הטלפונים שעשיתי לבעל חברה כזאת, הצגתי את עצמי וסיפרתי את הסיפור ואמרתי שמדובר בפסטיבל של אלפי אנשים ושנחנו רוצים להנגיש אותו לכולם ויש לנו הזדמנות פה לעשות בעצם דבר גדול. בגלל שעד שהגעתי הפסטיבל התקיים ביער לא הגיעו לשם אנשים עם מוגבלות כי לא הייתה נגישות מכל סוג שהוא.

הוא אמר לי שיש איזה גומי שמשמש אורות סוסים שהוא גומי מאוד מאוד קשה ועמיד. הגומי הזה נמצא במחצבות ומגיעים מנהלי אורות סוסים שמגיעות למחצבות ולוקחות את הבלאי של הגומי הזה ומשתמשות בו, אולי את יכולה להשתמש בגומי הזה. אז לקחתי את מנהל האגף ונסענו למחצבת שפיה שממוקמת ליד הר הגלבוע. אמרתי להם שלום, הצגתי את עצמי ושאלתי האם יש גומי. בעל המחצבה לקח אותי לאזור של הר של בלאי גומי ואמר לי שאני יכולה לקחת את כולו. הגענו עם משאית ולקחנו. לבעל המחצבה זה משתלם כי הוא צריך להיפטר מהחומר הזה בהטמנה וזה עולה לו הרבה כסף. ככה זה התחיל למעשה.

מה שאתם רואים בשקף הזה זה בעצם צוות ההקמה שמגיע לפתח הפסטיבל ובעצם פורק את הגומי, גלגלנו אותו כמו שטיח ופשוט התחלנו לפרוס אותו על שטח הפסטיבל. פה אתם רואים צילום מהאוויר שמראה לכם את האורך של הדבר הזה וכמו שאתם רואים פה בעצם זה מגיע עד במת הנגישות שהצבנו עבור אנשים עם מוגבלות שממוקמת ממש מול הבמה הראשית. זאת אומרת שכל המתחם, כל המחשבה היא איך אנחנו עורכים להפיק פסטיבל נגיש וזה לא שאנחנו שמים את בעלי הצרכים המיוחדים בצד.

הם לא נמצאים איפשהו מאחור. הם נמצאים בתוך חוויית הפסטיבל באמצע השדה כשאלפי אנשים מקיפים אותם. זאת אומרת שהחוויה פה סראונד לא רק ויזואלית הם מוקפים באנשים שעומדים רוקדים ושותים, נהנים, אוכלים והם פשוט חלק מהחוויה הזאת. זה לגבי אנשים עם מוגבלות בניידות.

הפסטיבל הזה נגיש לכל האנשים. מגיעים אלינו אנשים עם מגבלות שונות, מגבלות שקופות, על הרצף, אנשים עם פוסט טראומה, ילדים וכיוצ"ב. השנה הזאת הייתה השנה השישית שלי שארגנתי את הפסטיבל וסוף השבוע הזה היה שנה 17 של הפסטיבל.

בנוסף, יצרנו ממש מתחם נגיש צידי. זאת אומרת שאתה נקלט, לא דרך כל המאסה של כל האנשים שמגיעים. יש לך חנייה נגישה שאתה מגיע אליה. קולטים אותך, מלווים אותך אל הבמה במידה ואתה צריך את הבמה הנגישה.

יש לנו פה עוד דוגמה של אנשים שמתהלכים על הגומי כמובן בנוסף לכיסא גלגלים, קלנועיות וכו'. מה שקורה, הגומי הזה מאוד כבד ויש לו משקל אז כשהוא מונח על האדמה הוא לא זז. אנחנו גם מעגנים אותו... זה דורש עבודה וזה לא מתאים לכל אירוע בטח לא לאירוע חד פעמי.

כמובן יש שירותים נגישים.

מי שמצולמת בתמונה ולא רואים אותה זאת אירה שהיא תושבת משמר העמק והיא השותפה שלנו בכל הארגון של הפסטיבל. זאת אומרת, זה כשאנחנו מתחילים להתארגן לקראת פסטיבל אנחנו משתפים אותה כחלק מצוות החשיבה על דברים שאפשר לעשות. היא עושה איתנו ניסוי כלים עם הכיסא שלה. כל שינוי שאנחנו רוצים לעשות היא תמיד תהיה שם.

ובכלל אנחנו רוצים שכל התושבים, במידה שיש להם רעיונות, הצעות להצטרף אלינו לצוות החשיבה של הפסטיבל לפני שאנחנו מתחילים.

גם האזור של הדוכנים נגיש. יצרנו רשת של שבילים, מין ר' היקפית וכשאתה מגיע לפסטיבל, אין שום אזור שהוא לא נגיש מבחינתך. אז אתה יכול להיות עצמאי בשטח ואתה יכול לחוות את חווית הפסטיבל במלואה.

פה אתם רואים בר נמוך נגיש שאתה יכול לקנות לעצמך אוכל.

זה כבר צולם מהבמה הנגישה עצמה. כמו שאתם רואים, יש את הכיסאות האדומים עם המשענות לידיים ולידם את הכיסאות הלבנים למלווים. זאת תמונה של הפסטיבל בלילה. הבמה הזאת מוארת וכולם רוצים לעלות עליה. זה נראה כמו מתחם וי איי פי.

הגיעה אלינו באחד הימים קבוצה גדולה מעמותת איל"ן.

אם יש לי 4 ימים של פסטיבל, אני יודעת כמה אנשים מגיעים לי כל יום, 95%. אני עושה לי טופס מקוון ויודעת כמה אנשים מיוחדים יגיעו. כאן הייתה פנייה ספציפית של קבוצה מעמותת איל"ן שרצתה להגיע באחד הימים. לקחתי מהם פרטים כמה כיסאות יגיעו ואת המידות של הכיסאות. ישבנו כמה ימים והנדסנו במה. זה אומר שביום שהם הגיעו הבמה היתה בתפוסה מלאה ובשאר הימים היא לא הייתה אבל זה ממש בסדר. מבחינתנו זה טוב.

אזורים שקטים - אנחנו מארגנים בכל פסטיבל אזורים שקטים שאפשר להגיע אליהם. יש שם מוזיקה שקטה, אזורים קצת יותר חשוכים. מתחם שקט לאו דווקא לאנשים על הרצף. יש הרבה מאוד אנשים שפשוט הולכים קצת להתרחק מהאירוע עצמו. גם אנחנו, גם אני.... המתחם הזה מאוד דינמי... משפחות מאוד קטנות, נשים שרוצות להניק...

קיבלנו פנייה מבחור מקסים מחיפה שיש לו זיכרון שמיעתי. הוא איבד את השמיעה שלו בגיל מאוחר הוא הולך לפסטיבלים ושאלתי אותו מה אתה צריך. אז הוא אמר לי שהוא צריך מתמללת לשפת סימנים והיא יושבת מולו ומתמללת עבורו את כל השירים של המופע. אמרתי לו אוקיי פנינו לכל המפיקים של כל האומנים כדי לקבל מהם פלייליסט של כל השירים שהם ישירו בהופעה.

מתמללת קיבלה אליה את כל רשימה השירים, למדה את השירים ופה אתם רואים איך היא יושבת עם הגב לבמה ומתמללת עבורו לשפת סימנים את המילים של השיר. מה שהוא מקבל זאת חוויה וויזואלית ותהודה מהבמה והוא נהנה. הוא מגיע אלינו כל שנה מחדש.

הלכתי עם הסרטון הזה מאחורי הקלעים. חשוב לי מאוד להעביר לכל האומנים שמגיעים שזה פסטיבל נגיש ושיידעו מה זאת הבמה הזו ושיידעו לאן הם מגיעים כי הם מקבלים את האינפורמציות לפני שהם מגיעים אלינו.

אני לא מגיעה בדרך כלל למאחורי הקלעים, זה פחות מעניין אותי והראיתי להם בנייד את הסרטון שהמתמללת בשפת סימנים והם פשוט התגודדו כולם סביבי וכל האומנים שהיו שם הסתכלו בפלא הזה מבחינתם. הם לא מכירים את הסיטואציה. אף פעם לא תימללו אותם בזמן אמת בתוך הופעה ועד היום כשאני פוגשת אותם הם מזכירים את זה... זאת חוויה שהולכת איתם הלאה.

אפרופו טכנולוגיה, מישהו מזהה מה זה Bettar?

זה סוג של מערכת הגברה, זה פטנט של ישראלים שרץ היום בכל העולם, גאווה כחול לבן. החברה האלה לקחנו אותם כפיילוט: זו מערכת שמע שממוקמת על מערכת השמע של המקום ומשדרת לשבלולים, למכשירי שמע, מכשירי שמע של מבוגרים ומשדרת לך ישירות לאוזן. זה פטנט מדהים, זאת אפליקציה שהולכת ומתקדמת עם השנים שזה אומר שבפסטיבל האחרון כבר לא הייתי צריכה להביא מתמללת. האפליקציה הזו עושה תמלול בזמן אמת. זאת אומרת שהבחור הזה כבר לא צריך מתמללת יש את האפליקציה שמתמללת עבורו בזמן אמת.

זה נמכר בכל העולם.. קנדה, ארצות הברית...

השימוש בעלות אבל אנחנו מממנים את זה... זאת מערכת חיצונית שמגיעה איש שירות מטעם החברה לחבר את כל מי שצריך למערכת. וזה אקסטרה, כסף.

טופס רישום

עכשיו אני מראה לכם פטנט שלי שאני גאה בו מאוד. סקר מיפוי צרכים שעשה לי את החיים מאוד מאוד פשוטים. בגלל שמדובר פה בפסטיבל גדול שמגיעים אליו כל יום כאלפי אנשים ואני רוצה להיערך ולדעת לקראת כמה כמות של אנשים מגיעה ואיזה צרכים ולאיזה צרכים אני צריכה להיערך... כבר בשלב רכישת הכרטיס אתה מופנה למלא את הסקר הזה והסקר הזה בעצם נותן לי תמונה כללית מה אני יכולה לעזור לך על מנת שהחוויה שלך תהיה טובה יותר.

בהתחלה עשיתי את התשאול הזה טלפונית לכל מי שרכש כרטיס נגיש ואז החלטתי להעביר את זה כחלק אינטגרלי מתהליך הרכישה.

זה מייצר לי טבלת אקסל ואני יודעת בדיוק כ 95 אחוז אנשים מזהים את זה כבר באתר ממלאים את הטופס הזה.

לא כל מי שמגיע לבמת נגישות יש לו תו נכה. אם חס וחלילה שברתי את הרגל שלי לפני שבועיים ואין לי תו נכה או שאם אני בשמירת הריון ואני יכולה רק לשבת אז אני גם אמלא.

זה לא פונה רק לאנשים שיש להם תו נכה, ממש לא. זה פונה לאנשים שנזקקים בסיוע כזה או אחר. כל מי שנכנס לאתר המכירה שלנו לא יכול לפספס את הטופס הזה. חוץ מלקפוץ אליך מהמסך זה מופיע בכל מקום.

הטופס הזה ממש מומלץ באירועים גדולים כשמגיעה מאסה של אנשים וצריך להיערך היערכות

מוקדמת ומעמיקה.

הצהרת נגישות

בכל אירוע חייבים בהצהרת הנגישות ואתם רואים כאן הצהרת הנגישות שמתארת את כל הסדרים: חניה, שירותי נכים, שביל נגיש, מערכת שמע, במת נגישות, כלבי שירות... כל פסטיבל אנחנו הולכים ומפתחים. כל שנה אנחנו נוספים עוד נדבך ועוד נדבך. אני לא עובדת לפי החוקים של הנציבות, אני עושה הרחבה של החוקים לפי הצרכים שמגיעים מהשטח. וגם המידע מאוד נגיש. הצהרת הנגישות שראיתם, נכתבה בעזרתו של יובל וגנר בהתנדבות מלאה. קיבלתי גב מדהים מהעמותה.

אני יודעת מניסיון חיים כמה אנשים עם מוגבלות, לפני שהם יוצאים מהבית לאירוע הם כבר חושבים בראש אם תהיה לי חניה, איך אני אסתדר, מה המרחק, אם יהיה לי קשה... שורה של שאלות בראש... אין ספונטניות.

הכל צריך להיות מתוכנן ואנחנו בעצם יצרנו פה רציפות של נגישות. זאת אומרת שקודם כול כל המידע נגיש. אין דבר כזה. אני לא רוצה שמישהו שיגיע אליי יהיה צריך לתהות אם יהיה לו או לא יהיה לו. כמה יהיה לי. אין דבר כזה. אנחנו גם זמינים מאוד וגם כל המידע מאוד מגיש.

צוות מתנדבים

כדי לתכלל את כל הדבר הזה בשטח ולגרום לכל הדבר הזה לקרות אז אני מתוקף היותי מפיקת הפסטיבל לא זמינה, אני בקונטרול - במשרד הפקה, על כל הדבר הזה מלמעלה במשרד הפקה אז בעצם יש לנו צוות של מתנדבים מבוגרים מהיישובים וחבורת שין שיניים שמאוד רוצים להיות חלק שמקבלים הדרכה ממני וזאת חוויה.

הם מגיעים כל יום לפני תחילת הפסטיבל. הם מקבלים רשימות, הם אחראים על המתחם. הם מחולקים לכל הספוטים של מתחם הנגישות. גם בחנייה הנגישה, גם בבמת הנגישות, גם בממשקים. הם נמצאים שם. כל אחד יודע מה התפקיד שלו. הם תפקידים מאוד מאוד מוגדרים.

יש במת נגישות שיוצאת מהמרפסת..

זוכרים את השדה שהראיתי לכם קודם? אז זה נגמר.

לפני שנתיים במלחמה הבנו שאנחנו לא רוצים לעשות אירועים גדולים כאלה אז אמרנו שנעשה

פסטיבל קצר יותר וקטן יותר וידענו שאנחנו צריכים להחליף לוקיישן. עשינו חשיבה מחדש והכנו תוכנית חדשה.

יצרנו במה נגישה שיוצאת ממרפסת שמגיעים אליה מחניה קרובה. הכול מאוד מאוד נגיש שאתם יכולים לראות כאן. הבמה מהממת וכולם רוצים לשבת עליה. למעשה מה שעשינו זה חזרנו לעולם האזורי, החלטנו שזה יהיה הלב הפועם ובנינו את הפסטיבל מסביבו. עשינו העתק הדבק מהאירוע הגדול.

זוכרים את הגומי? אז הוא מחבר אותנו מהשדה אל המפלס העליון שהוא למעשה המתחם הנגיש. יש פודטראק וכניסה לאולם. יש למעשה מעבר רציף מהשדה למתחם העליון.

השנה עבדנו גם עם צוות מתי"א שכל מי שהגיע לפסטיבל ראה את המפה הזאת וראה איך הוא מתמצא כלומר מפת התמצאות וזה ממש לא משמש רק אנשים עם צרכים מיוחדים. ממש לא. שלחנו אותה לכל רוכשי הכרטיסים.

הפסטיבל האחרון היה חמישי-שישי-שבת. ביום חמישי הגיעו 4,000 איש והיה סולד אואט. במת הנגישות היתה מלאה סולד אואט עם 50 איש. שוב קבוצת איל"ן הגיעה. בנינו במה ב 70 מטר, ענקית.

יש לנו 2 ספוטים למעשה של חנייה. הראשון חניון לאנשים עם בעיית ניידות והחניון השני הוא כמו "נשק וסע" שאתה עוצר, מוריד ונוסע לחנות בחניון הרגיל. כל אלפי האנשים היו צריכים לצעוד 10 דק' לפסטיבל. למרות שהיום כל אחד יכול לקנות בטלגרם תו נכה ורוצים לחנות בחניון השה אנחנו הצלחנו להתמודד עם כל אחד מהם.

מי שמופיע בקובץ שלי מראש מוקצית לו חניה נגישה. זאת אומרת שמורה לו חניה נגישה. גם מי שמגיע מעלון צידי, שמורה לו חניה כפולה וברמה כזאת שרשום לי מי מפנה ולאיפה. הסדרנים יודעים את מי להפנות לאן. זה ברזולוציה מאוד מאוד גבוהה.

מן הסתם אני לא יכולה להכניס את כולם ואני גם לא חייבת להכניס את כולם. אם יש מקום ספיר אנחנו מכניסים. גם אם אין מקום אפשר להוריד את האדם עם המוגבלות ויש תמיד מתנדבים שהם ייקחו ויעזרו לאדם עם המוגבלות עד שהנהג יצטרף אליו. ואנשים הבינו. הם הבינו שהחניון הנגיש מלא. הסברנו להם והם הבינו. אבל זה דורש הרבה תשומת לב וירידה לפרטים. אמרתי לחבר'ה המתנדבים תפעילו שיקול דעת. הם חבר'ה רציניים שקיבלו הדרכה ותמיד אפשר להתייעץ. אני קפצתי לשם לא פעם ולא פעמיים כדי לראות ולסייע.

כמובן כלבי שירות וכלבי נחייה מורשים להיכנס עם תעודה.
עוד משהו שאנחנו עושים זה יש לנו פודטראק ויש שם אוכל ושתייה. בשדה עצמו יש מלא פודטראקים.
מה שאנחנו עושים למעשה זה נותנים אפשרות להזמין. כלומר, יש תפריט ואתה מזמין והחבר'ה
המתנדבים מביאים לך. וזה עובד מעולה. צוות הנגישות היה למעשה צוות מלצרים.

לאדם עם מוגבלות שיש לו פטור זכאות למלווה יכול להכניס מלווה בחינם כיוון שהאירוע הוא לא
מסומן. אנשים לא יודעים את זה. ארועים לא מסומנים כמו פסטיבלים, כל עוד אין לי מקום מסומן,
אני כמפיקה מחויבת לתת למלווה כניסה בחינם. זה לא נתון לפרשנות, זה בחוק.

דנה בן חיים - היה לנו את פסטיבל הבירה למשל במשך 3 ימים והייתה היערכות מיוחדת ומציבים
את במת הנגישות ממש בקדמת הבמה עם שביל נגיש לשם. גם באירוע של סטטיק ובן אל לפני כמה
שנים הייתה הצהרת נגישות מפורטת, היו מקומות שמורים...

אורלי סוקולסקי לוריא

הסברה

אני הרבה מתעסקת עם הסברה. מבחינתי גם אתם שגרירים של הדבר הזה ומבחינתי אתם מעבירים
את זה הלאה. אני מגיעה להעביר את ההרצאה הזאת בכל מקום בהתנדבות מלאה כי אני לא רוצה
שאנשים יחשבו ויישקלו את מהמילים לצאת מהבית. אני רוצה שהם יחיו חיים נורמטיביים כמה
שיותר ואם אנחנו יכולים להקל עליהם בהתנהלות הזו אז למה לא?
אני התחלתי לעשות את הפסטיבל הזה לפני שש שנים. כמובן לפני המלחמה. אנחנו בתקופה
אחרת לגמרי עכשיו.

אני קיבלתי לפני יומיים את המספרים העדכניים ממשרד הביטחון. המספרים הם מזעזעים. קשים
מאוד. ועוד חלק גדול מהאנשים עדיין לא חזרו לקהילה. הם עדיין בשיקום ואנחנו צריכים לעזור
להם ולחבק אותם.

לפני שנה הקמתי פורום נגישות במועצה. כשהגעתי לא היה רכז נגישות במועצה והם לא הבינו מה אני
רוצה מהם.

היה אחד ממחלקת הנדסה שמטפל במדרכות. ואז לקחתי על עצמי את הטייטל הזה והקמתי את
הפורום. לקח לי כמה שנים... לפני שנתיים התחלפה ראשת המועצה והפורום עושה דברים מדהימים.

יש נציגות מכל המחלקות ומכל היישובים וזו עשייה נפלאה בפני עצמה.

האפוד הסגול היו אצלנו מבית נגישות ישראל. הדרכה חשובה בפני עצמה. זה Must. אנחנו מועצה אזורית ולא עיר אז כל היישובים במועצה, 3 קיבוצים ו- 5 מושבים, מתנהלים באופן מאוד אוטונומי וכל קהילה דואגת לאוכלוסייה שלה.

אמרתי לכם שאומנים יודעים לאיזה פסטיבל הם מגיעים. גם בפסטיבל הזה, בעצם כמעט בכל הפסטיבלים יש אומנים שהם מחוברים לקהילות כאלה ואחרות. במקרה הזה עמותת איל"ן מאוד רצו לפגוש את חנן בן ארי בפסטיבל. אז הוא קיבל אותם, לקח אותנו לבייקסטייג' עשינו סיור וזה היה מאוד חווייתי ומאוד משמעותי עבורם ונתן להם ממש ככה חוויה פסטיבלית, 360 מעלות.

נגישות ישראל עושה הרבה השתלמויות וימי עיון כולל בנושא נגישות באירועים ואני מגיעה אליהם מידי כמה חודשים ומעבירה את ההרצאה הזאת.

תודה רבה על ההקשבה.

אילן גריידי - צריך לחשוב, באירועים שאנחנו עושים כרישוי עסקים עם אלומה, איך אנחנו מכניסים למכרזים של הספקים השונים והמפיקים את נושאי הנגישות האלה כגון שביל נגיש, מזנונים וכו'. לתת להם מקום של כבוד.

אורלי סוקולסקי לוריא - אני רוצה לספר איך זה עובד אצלנו. אני בונה תכנית נגישות לפסטיבל, יושבת עם המנהל, עם איש הבמות שלנו עם המפיק הטכני... אנחנו יושבים על כל הדברים. אנחנו עוברים על כל הדברים, ואנחנו פה נפגשים עם המשטרה יחד עם יועצי הנגישות והוא חותם. יש יועצי נגישות שזה באמת חלק מהעולם שלהם ובאמת הם מאוד דקדקניים וחשובים ובאמת ירדו לפינות ושאלו שאלות ויציעו הצעות ויעירו הערות וכולי. ויש כאלה שפשוט יבואו יחתמו וילכו.

אילן גריידי - זה צריך להיות כבר כלול בתוך ההזמנה ואחרי היישום לבדוק על ידי יועץ נגישות.

אורלי סוקולסקי לוריא - צריך לחדד שזה יועץ נגישות ומהנדס בטיחות.

אילן גריידי - לנו חשוב שכל מי שנמצא באירוע ומלווה אותו: ברישום, בהפקה, בביטחון, בבטיחות.. שישים לב דברים האלה. לשים לב ביישום עצמו. כי לפעמים אנחנו מתוך כל מיני לחצים עושים את המינימום ולא שמים לב ... צריך מישהו שיעשה את הבקרה מעבר למה שיועץ נגישות עושה וזה משהו שאני לוקח על עצמי.

גלי לב חיימוב - אני ישר הולכת לדברים שאני מרגישה שביכולתי לבצע. אני מאוד אהבתי את הטופס כי זה משהו שהוא פשוט מאוד לעשייה וזה טופס נפרד שמפרט מלא מלא אופציות שיכול להיות שאנשים לא יודעים בכלל שהם יכולים לבקש דבר כזה מהעירייה ואני חושבת שאנחנו יכולים לתת הכול. ואני חושבת שזה פשוט צריך להיות מפורט לא בטלפון.

זה צריך להיות ממש איפה שאתה קונה את הכרטיס עצמו. שם זה צריך להופיע. אנחנו נתחיל באירוע שאנחנו יודעים שיש לנו מספיק זמן להתכונן אליו בביטחון. הדבר השני שאני לוקחת מפה זה את עניין המתנדבים. מתנדבים – סדרנים עם חולצות, כובעים וכו' שיעזרו להם להביא את השתייה ואת האוכל, ולעזור להם במה שהם צריכים.

דנה בן חיים - אני מזכירה שהיו בפסטיבל הבירה דוכנים, מלצרים, היו לנו הגשות למיניהם, סדרנים בשטח. היה לנו מקרה של אירוע נוער אם אני זוכרת נכון, חיים קיבל פנייה של אבא שביקש להסיע את הילדה בפארק האקולוגי כמעט עד הבמה וגם את זה עשינו אנחנו מאוד ערניים לפניות שמגיעות בעבר לתקנות הרעיון של טוב.

יהל בן נר - הכוונה היא להעלות את זה כמה רמות מעל וגם בפרסום לפרט הכל.

יובל וגנר - צריך להבין שכשאדם עם מוגבלות מגיע לאירוע הוא במוד של חששות. ולכן כל כך חשוב כל הפירוט על הסדרי הנגישות.

יהל בן נר - תודה רבה אורלי. אני אישית שמעתי פעם שנייה את ההרצאה והיה לי עוד פעם מאוד מעניין ולמדתי הרבה דברים ואני רוצה להתנפל יחד עם אלומה, דוברות ורישוי עסקים על הנושא הזה.

עדכונים כלליים

מרכז משפחות - בשעה טובה השקנו את המרכז משפחות. הסטטוס כמו שאני קיבלתי אותו כרגע זה שהתחילו להפיץ את הפלייר לטובת גיוס לקבוצת פעולה שזאת בעצם קבוצת החשיבה המצומצמת של המרכז שתורכב בין השאר מעורבים למיוחדים ומיוחדות. גם נקבעו מספר מועדים לטובת הרעיונות לקבוצת הפעולה ובהם גם היום אחר הצהריים ובערב. הפעולות הבאות למעשה הן בניית הקבוצה- קבוצת הפעולה, זיהוי הצרכים ובניית תוכנית עבודה.

השירות ניתן לבני משפחות של ילדים, נוער וצעירים עם מגבלות מגיל לידה עד גיל 26. הרווחה לא נמצאים פה, אבל לפי מה שנמסר לי מהם, מגבלת הגיל נדרשה על ידי משרד הרווחה. אני חושבת שהפתרון הנכון הוא לתת לזה צ'אנס ולבנות את זה עד גיל 26 ואז להעלות את הדרישה.

חוגים עירוניים

יצאנו לסקר עירוני וענו עליו מאות אנשים, תושבים ותושבות ומתוך זה בנינו את חוברת החוגים ותקשרנו אותה ואנחנו מופיעים בעמודים הראשונים של החוברת והוצאנו פרסומים אז אני לא מצליחה להבין את הקורלציה בין הדרישה לתוצאה. האתגר הנוכחי שלנו יהיה לגייס את האנשים שהשתתפו בחוגים האלה. זה הקושי הכי גדול ואני לא האמנתי כמה.

חגי אבימור - יש פה שונות מאוד גבוהה בין האנשים. כשאנחנו באנו למרחב החברתי שמנהלת אותנו ליאם, ואני הייתי פה כבר פעמיים וזה באמת זה דבר מדהים אבל יש שונות גדולה בין האנשים. זאת אומרת צרכים מיוחדים זה ברור לכם שזה לא אותו דבר לכולם.

רועי אליהו - אני מאוד שמחתי לראות את כל החוגים למיוחדים. קודם כול אני חושב שחשוב לייצר פה קהילה על מנת שתהיה פה מחויבות והכרה ואולי זה מה שיוציא את האוכלוסייה. אני מאוד אשמח אם העירייה כן תסבסד את זה בשנה-שנתיים הראשונות ואולי יהיו מעט משתתפים אבל בכל זאת שהמפעילים ימשיכו את זה אני מצפה או מקווה שהעירייה תחזיק את זה בכל זאת למרות מיעוט המשתתפים כי זה לוקח זמן ועוד כמה שנים זה יהיה כלכלי.

יהל בן נר - אנחנו שלחנו אס אם אסים לכל הנרשמים בסקר, לכל אלה שנרשמו לחוגים

הקצרים, לכל מי שמילא את הטופס של מאגר חירום עם הפניה ספציפית לעמודים של החוגים...
אני לא מתייאשת אבל אני רוצה לשמוע מכם פיידבקים מה אני יכולה לעשות עוד כדי
להעצים את הרישום.

דנה בן חיים - גם בחוגים ה"רגילים" בד"כ נרשמים אחרי החגים.

שלומית עטיה - קודם כל הנושא של החוגים פנטסטי, וכל דבר זה תהליך וזה גם יכול לקחת יותר
משנתיים. ולכל אחד יש את התפקוד שלו. הרבה ילדים שנמצאים על הרצף וגם בוגרים לא מתאמנים
בספורט כזה או אחר.

אני דווקא מדברת על פעילות חברתית נטו. ואז גם יצטרפו הבוגרים ביותר. זאת אומרת מפגש
חברתי של היכרויות, מפגש חברתי של זוגות. אני רואה את זה בדיור. אני חושבת שאם אפשר
יהיה ליזום מפגש חברתי כדי לקדם את הבוגרים שלנו וגם שהם יימצאו זוגיות.

יהל בן נר - אני אגיד שאנחנו עובדים על גאנט של שנה וחצי שאני רוצה לעשות לו מקצה
שיפורים. ואז נכניס את הזמנים הרלוונטיים על פני השנה לדוגמה: טו ולכלול במועד הזה מפגש
היכרויות.

אני גם אגיד שאני מאוד דוחפת להקמה של שתי קבוצות חברתיות לחטיבה ולתיכון.
ואם הייתם רואים את הטבלה, הייתם רואים שכמעט לכל קבוצת גיל יש בין שלושה לשישה
חוגים.

ההיצע הוא משמעותי, בטח בשנה הראשונה למהלך הזה ורק שיבואו. אני מאוד מקווה
שהמצב ישתפר אחרי החגים אבל אני מבקשת מכם גם שתדחפו את זה בכל הכוח. אני עושה
זאת בכלים שלי, והדוברות עושה ואלומה עושה אבל גם אתם יש לכם תפקיד מאוד מאוד
משמעותי פה.

תודה לכם. ניפגש בישיבה הבאה.